

## Arrest

nr. 284 314 van 6 februari 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS  
Kroonlaan 88  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. JACOBS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u van Arabische origine, afkomstig uit Ahwaz (Iran) en bezit u de Iraanse nationaliteit. Vanaf jonge leeftijd nam u deel aan culturele activiteiten om de Arabische cultuur onder de aandacht te brengen. Meer dan vijf jaar geleden woonde u een voetbalwedstrijd bij tussen Al-Foolad, een lokale voetbalploeg, en Al Hilal, een club uit Saudi-Arabië. Tijdens de match werden er vele leuzen gescandeerd om de onderdrukking van de Arabische minderheid in Iran kenbaar te maken aan de buitenwereld. Na het einde van de wedstrijd werd u samen met twee- tot driehonderd andere personen*

aangehouden door de Iraanse autoriteiten. Na twee dagen werd u, zonder geïdentificeerd of ondervraagd te zijn geweest, vrijgelaten.

Zo'n twee jaar geleden vroeg F. (...), uw vriend en buurjongen, u om samen met hem politieke activiteiten uit te voeren om de Arabische kwestie onder de aandacht te brengen. Omdat deze zaak u genegen was, stemde u toe. Op een nacht gingen u en F. (...) op de motor naar Haidara, een andere wijk in Ahwaz, waar jullie op twee verschillende plaatsen met graffiti slogans aanbrachten. Na deze eerste activiteit stelde u aan F. (...) voor dat ook uw vriend A. (...) zou deelnemen aan jullie volgende acties. F. (...) vertrouwde u en stemde in met uw voorstel. Sindsdien trokken jullie er regelmatig op uit. Zo gingen jullie naar aanleiding van het Offerfeest onder meer chocolade uitdelen. Vijf of zeven dagen voor het Suikerfeest van 2021, dat plaatsvond op 12 en 13 mei 2021, was u bij uw grootouders langs moeders kant toen uw oom langs vaders kant, die in een appartement boven uw ouderlijk huis woont, u meedeelde dat de Iraanse autoriteiten een huiszoeking hadden gedaan in de woning van uw ouders, er een aantal Arabische vlaggen en verschillende spuitbussen hadden aangetroffen en uw vader hadden aangehouden. U ontkende eerst iets fout gedaan te hebben maar op aandringen van uw oom gaf u toe dat u, F. (...) en A. (...) verschillende activiteiten hadden ontplooid. Op aanraden van uw familie besloot u te vluchten. Een aantal dagen later verliet u op illegale wijze het land door te voet de grens met Turkije over te steken. U bleef drie maanden in Turkije. Hier vernam u dat uw vader 35 dagen was vastgehouden door het Iraanse regime. Hij was uiteindelijk vrijgekomen op borg. U reisde in de zomer van 2021 door naar België, waar u op 29 augustus 2021 aankwam. U verzocht op 31 augustus 2021 om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer vreest u door de Iraanse autoriteiten gearresteerd en gedood te worden omwille van uw activiteiten in Iran.

Onderweg naar België vernam u dat F. (...) een week na zijn vrijlating uit de gevangenis was neergeschoten tijdens een betoging en overleden was. Van A. (...) heeft u sinds uw vlucht uit Iran niets meer vernomen. De Iraanse autoriteiten hebben u na uw vertrek drie keer opgeroepen om te verschijnen voor de rechtbank. Twee oproepingsbrieven werden door uw vader in ontvangst genomen. Hij wil deze niet aan u bezorgen en hij weigert uit schrik voor het Iraanse regime met u te spreken. De laatste oproepingsbrief werd aan uw moeder bezorgd. Zij maakte deze via WhatsApp aan u over.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw shenasnameh; kopies van de eerste pagina's van de shenasnamehs van uw vader, uw moeder, uw broer en uw zus; een foto van u op jonge leeftijd met een pamflet; een foto van u met F. (...) en twee andere vrienden; een link naar een YouTubevideo waarin er bericht wordt over het overlijden van F. (...); een medisch attest van een Iraanse pijnkliniek d.d. 12/04/1400 (= 03/07/2021) waaruit blijkt dat uw vader een ingreep moest ondergaan na een trauma aan zijn rug; een oproepingsbrief van de Iraanse autoriteiten d.d. 29/08/1400 (= 20/11/2021) waarin u geboden wordt om u op 30/02/1398 (= 20/05/2019) aan te bieden bij de revolutionaire rechtbank in Ahwaz; een schrijven van de Ahwazi Organization for the Defence of Human Rights d.d. 21 november 2021 waarin gesteld wordt dat u deel uitmaakt van de Arabische minderheid in Iran; een videobestand met een overzicht van uw facebookpagina; en tien foto's en twee video's van een demonstratie aan het Europees Parlement in Brussel.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Zo rijzen er vooreerst vragen bij uw verblijf in Iran tot mei 2021. U verklaarde dat u met uitzondering van uw shenasnameh geen andere identiteitsdocumenten in uw bezit heeft. Gevraagd of Iraniërs geen andere identiteitsdocumenten bezitten, verwees u nog naar een mellikaart, maar deze had u niet. Een dergelijke mellikaart kan men immers pas verkrijgen vanaf de achttiende verjaardag. U diende evenwel geen aanvraag in, omdat het minstens vijf maanden duurt vooraleer een dergelijke kaart verkregen kan worden (CGVS, p. 12). Niet alleen dient er benadrukt te worden dat u Iran pas verlaten heeft begin mei 2021, i.e. toen u bijna twintig jaar oud was, waardoor uw rechtvaardiging weinig hout snijdt gezien u logischerwijs reeds enkele jaren in het bezit geweest zou kunnen zijn van deze mellikaart, ook kan er opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat het bezitten van een mellikaart verplicht is vanaf de leeftijd van vijftien jaar. Bijgevolg zou u sinds midden 2016 in het bezit geweest moeten zijn van een mellikaart. Het feit dat dit niet het geval is, plaatst ernstige vraagtekens bij uw daadwerkelijke verblijf in Iran tot mei 2021.

Daarnaast kan er nog gewezen worden op een zeer bevreemdende vaststelling. Uw geboortedatum werd bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd als 03/05/1380 (= 25 juli 2001). Tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw geboortedatum gaf u echter aan dat u geboren bent op 03/05/1308. Gevraagd of u werkelijk het jaartal 1308 bedoelde bevestigde u dat u geboren bent in het jaar 1308 (CGVS, p. 3). Deze door u opgegeven geboortedatum komt evenwel overeen met 25 juli 1929 in de Gregoriaanse kalender, hetgeen logischerwijs niet mogelijk is. Nochtans verklaarde u in Iran elf jaar lang onderwijs gevolgd te hebben en stelde u dat jullie op school geen Arabisch mochten spreken, waaruit blijkt dat u in een Perzischtalige schoolomgeving les gevolgd heeft (CGVS, p. 8). Dat u de Iraanse jaartelling niet adequaat kan hanteren is bijgevolg merkwaardig.

Tot slot kan er ook nog opgemerkt worden dat uw kennis over de Iraanse veiligheidsdiensten beperkt is. Gevraagd naar de veiligheidsdienst die u gearresteerd zou hebben na uw aanwezigheid tijdens een voetbalwedstrijd tussen Al-Foolad en Al-Hilal gaf u aan dat u meegenomen werd door de 'Sepah'. Gevraagd naar de volledige naam van deze organisatie stelde u dat er drie machten zijn in Iran: de 'Sepah' en 'Artish' zijn er twee van en u verwees ook naar de veiligheidsdienst die achter politieke activisten aangaat (CGVS, p. 19). Gevraagd naar de naam van deze Iraanse veiligheidsdienst antwoordde u naast de kwestie en gaf u de opsomming Artish, Ishtikbarat en Sepah: dit zouden de drie organisaties waarvan sprake zijn (CGVS, p. 19). Gevraagd naar de volledige Iraanse benaming van Artish stelde u dit niet te weten. Erop gewezen dat u dit als Iraans staatsburger zou moeten weten verklaarde u slechts dat u wist wat Artish en Sepah zijn, maar dat u niet voor de staat werkte (CGVS, p. 19). Gevraagd naar de volledige naam van Ishtikbarat verklaarde u opnieuw dat Artish Artish is en dat Sepah Sepah is. Opnieuw gepeild naar de Iraanse naam van Ishtikbarat, verwees u uiteindelijk naar Ettela'at, het Iraanse Ministerie van Informatie (CGVS, p. 20). Gevraagd naar waarop u zich baseerde dat het de Sepah was geweest die u had meegenomen na afloop van de voetbalwedstrijd, verwees u naar hun uiterlijk, hun kleren en wat ze op hun hoofd zetten. Gevraagd naar meer specifieke zaken waardoor men de Sepah kan herkennen stelde u dat er een kleurverschil is tussen de uitrusting van de Sepah en de Artish, dat de Sepah een helm opzet en dat Artish hun hoofd slechts bedekken. Gevraagd om het verschil tussen Sepah en Artish uit te leggen, verklaarde u dit niet te weten omdat u er geen ervaring mee heeft. U gaf enkel nog mee dat deze twee diensten veel macht zouden hebben in Iran (CGVS, p. 20). Dergelijke vage en ontwijkende antwoorden betreffende de drie door u aangehaalde Iraanse veiligheidsdiensten zijn weinig overtuigend, temeer daar u aangaf een politiek activist te zijn die wil opkomen voor de rechten van de Arabieren in uw land van herkomst, waardoor een minimale kennis van de belangrijkste veiligheidsdiensten van uw onderdrukkers redelijkerwijs verwacht kan worden, hetgeen hier niet het geval is. Deze vaststellingen doen opnieuw vragen rijzen bij uw verklaringen dat u tot begin mei 2021 in Iran verbleven heeft.

Gelet op het voorgaande kunnen er, hoewel uw Iraanse afkomst op zich niet betwist wordt, vraagtekens geplaatst worden bij uw recente verblijf in Iran. Dit plaatst reeds voorbehoud bij uw verklaringen dat u in de periode voor uw vlucht uit uw land van herkomst politieke activiteiten ontwikkeld zou hebben en omwille hiervan in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten terecht gekomen zou zijn.

Dat er aan uw politieke activiteiten in uw land van herkomst en uw politiek engagement geen geloof gehecht kan worden blijkt bovendien uit de volgende vaststellingen.

Zo kan erop gewezen worden dat u uw beweerde vriendschappelijk band met F. (...) niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo legde u slechts een foto neer van u met F. (...) en twee andere jongens. Deze werd genomen tijdens een huwelijksfeest enkele maanden voor uw vlucht uit Iran (CGVS, p. 16). Dat u, die verklaarde dat u en F. (...) al lang vrienden waren en dat F. (...) een hechte vriend van u was (CGVS, p. 7 en 26), niet meer documenten kan voorleggen betreffende jullie vriendschap is weinig aannemelijk. Gevraagd naar andere foto's van u en F. (...) gaf u aan dat er geen andere foto's zijn: jullie namen er immers geen, jullie deden alles in het geheim en jullie durfden er geen te nemen (CGVS, p. 16 en 33). Erop gewezen dat jullie vriendschap al lang geleden ontstaan was en dat er bijgevolg toch andere foto's zouden moeten bestaan van jullie twee, gaf u aan dat er toen geen fototoestellen waren en dat als er wel foto's bestaan, deze misschien kapot of niet geschikt zijn (CGVS, p. 33). Deze uitleg is gelet op uw verklaringen over jullie hechte vriendschap weinig aannemelijk. Er werd u gevraagd om alsnog bijkomende documenten of foto's betreffende jullie vriendschap neer te leggen (CGVS, p. 33 en 35) maar tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen dergelijke zaken van u mogen ontvangen. Deze vaststellingen ondermijnen uw beweerde band met F. (...).

Voorts verklaarde u dat uw vriend F. (...) een tijd na uw vlucht uit het land, in juni of juli 2021, gedood werd door de Iraanse autoriteiten tijdens een betoging (CGVS, p. 6 en 7). Uit het door u neergelegde YouTube-fragment en uit de beschikbare informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat er op 21 juli 2021 effectief een zekere F. F. (...) (H. A. (...)) tijdens een betoging gedood werd door de Iraanse autoriteiten. Het is evenwel merkwaardig dat u de precieze datum van zijn overlijden niet kon weergeven. Ook wie er samen met hem – verschillende anderen lieten die dag het leven – doodgeschoten werd door uw autoriteiten kon u niet zeggen (CGVS, p. 7). Een dergelijk gebrek aan kennis betreffende het overlijden van een hechte vriend (CGVS, p. 7) is opmerkelijk. Daarnaast komt het zeer bevreemdend over dat u zijn

overlijden niet vermeldde tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. U gaf weliswaar aan dat u samen met twee andere Arabieren actie ondernam, maar u verwees op geen enkele wijze naar het feit dat één van hen intussen gedood werd door de Iraanse autoriteiten, ook niet toen u gevraagd werd of u nog zaken toe te voegen had (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5 en 3.8). Bovendien kan er nog opgemerkt worden dat het weinig aannemelijk is dat er, zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet bericht werd over zijn politieke activiteiten in Ahwaz, het feit dat hij enkele maanden voordien omwille van deze activiteiten gearresteerd was, maandenlang opgesloten had gezeten en op het ogenblik van zijn overlijden slechts een week op vrije voeten was (CGVS, p. 29). Voorgaande vaststellingen betreffende F. (...) doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen samen met F. (...) politieke activiteiten ontwikkeld te hebben.

Met betrekking tot het attest van de organisatie 'Ahwazi Organization for the Defence of Human Rights' kunnen eveneens een aantal bedenkingen gemaakt worden. Zo valt op dat het attest wel gewag maakt van uw deelname aan de demonstraties naar aanleiding van een voetbalwedstrijd, waarbij er verwezen wordt naar een artikel van Amnesty International uit april 2015, maar dat het document met geen woord rept over de activiteiten die u later ontwikkeld zou hebben in Iran noch over de problemen die u ten gevolge van uw engagement met de Iraanse autoriteiten gekend zou hebben. Dit is weinig aannemelijk. Evenmin is het aannemelijk dat het attest uw vriend F. (...) niet ter sprake brengt. Nochtans verklaarde u dat u contact opnam met N. A. (...), een man die in Nederland woont en een contactpersoon van F. (...) was, en dat deze N. A. (...) aan de organisatie vertelde wie u was. Op basis hiervan werd het attest opgesteld (CGVS, p. 15 en 16). Het feit dat uw vriend F. (...), een gekende martelaar, in dit attest niet vermeld wordt, doet ten zeerste afbreuk aan uw verklaringen over jullie onderlinge relatie.

Daarnaast kan erop gewezen worden dat het wel bijzonder bevreemdend overkomt dat F. (...) geen moeite heeft moeten doen om u te overtuigen om deel te nemen aan jullie risicovolle activiteiten. Gevraagd hoe dit in zijn werk was gegaan stelde u dat F. (...) de zaken gewoon aan u voorgelegd heeft, dat hij u niet gedwongen heeft, dat u kon weigeren maar dat u zijn voorstel aanvaardde (CGVS, p. 21). Gevraagd om hierover meer concreet te vertellen gaf u aan dat F. (...) zag dat de Ahwaz-zaak u genegen was en dat hij u gewoon vroeg of u meeding of niet. Erop gewezen dat hij u klaarblijkelijk inhoudelijk niet overtuigd heeft maar gewoon de vraag stelde om mee te doen, gaf u aan dat dit klopte: hij stelde de vraag of u mee wilde doen en omdat u niets te verliezen had, stemde u toe (CGVS, p. 21). Een dergelijke werkwijze – dat F. (...) u zonder meer vertrouwt en dat u zonder meer instemt – komt zeer bevreemdend over, temeer daar jullie zich bewust waren van de risico's en alles in het geheim deden (CGVS, p. 13, 23, 24 en 33). Ook de toevoeging van A. (...) aan jullie activiteiten komt allerm minst aannemelijk over. U gaf aan dat u had voorgesteld aan F. (...) dat A. (...) zou deelnemen aan jullie acties en dat F. (...) hier zonder meer mee akkoord ging: gezien hij u vertrouwde, aanvaardde hij uw voorstel (CGVS, p. 22 en 25). Gelet op het door u geschetste geheime karakter van jullie activiteiten en de risico's die jullie liepen, gelet op uw stelling dat niemand op de hoogte was van jullie activiteiten omdat dat gevaarlijk zou zijn én gelet op uw verklaringen dat F. (...) en A. (...) elkaar voordien nauwelijks kenden (CGVS, p. 25 en 26), is een dergelijke lakse houding van F. (...) allerm minst aannemelijk. Deze vaststellingen doen op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in Ahwaz dissidente activiteiten gericht tegen het Iraanse regime ontwikkeld te hebben.

Voorts is uw kennis over de activiteiten van F. (...) beperkt. Zo wist u niet of F. (...) voordat jullie jullie eerste activiteit deden al andere soortgelijke acties ondernomen had (CGVS, p. 25). U stelde dat elke geïnteresseerde Ahwazi zijn ziel voor zijn land geeft, maar of F. (...) iets gedaan heeft en wat hij dan gedaan zou hebben, wist u niet (CGVS, p. 25). U verwees in dit verband naar zijn contacten in het buitenland maar hoe hij aan deze contacten gekomen was, wist u niet. U vroeg hem er overigens ook niet naar. U voegde hieraan toe dat u niet wist wat hij precies deed of op welke manier. U haalde aan dat hij contact had met N. A. (...), de persoon die u een attest bezorgde, maar voorts wist u niets (CGVS, p. 25). Gevraagd of F. (...) werd aangestuurd door een andere persoon, door een organisatie of alles uit eigen beweging deed, gaf u aan dit niet te weten. Gevraagd waarom u dit niet wist, stelde u dat dit uw zaken niet waren (CGVS, p. 26). Gevraagd of jullie afspraken hadden gemaakt voor het geval er iets fout zou lopen, stelde u voorts dat dit niet het geval was: zover hadden jullie immers niet nagedacht. Evenmin hadden jullie afspraken gemaakt voor het geval jullie tijdens een actie betrappt zouden worden of als de autoriteiten jullie op het spoor zouden komen (CGVS, p. 26). Ook dit is in het licht van de door u geschetste context van jullie geheimhouding en repressie door de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u uw beweerde band met F. (...) en uw verklaringen dat u samen met hem politieke activiteiten ontwikkeld zou hebben in uw land van herkomst niet aannemelijk gemaakt. Bovendien kan erop gewezen worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegde betreffende uw politieke activiteiten in Iran. U legde slechts een foto naar van u met een pamflet. U gaf aan dat deze foto genomen werd op een betoging zo'n twee jaar geleden (CGVS, p. 14). U staat echter volledig alleen afgebeeld op deze foto. Uit niets blijkt dan ook dat deze foto genomen werd tijdens een betoging, laat staan waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto dan wel genomen is. Dat

*u, die twee jaar lang op regelmatige basis actief was om de Arabische kwestie aan te klagen, niet meer documenten kan voorleggen betreffende uw activisme, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.*

*Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat uw politieke engagement in België quasi onbestaande is. U gaf aan dat u in België actief wilde blijven (CGVS, p. 16). In Iran had u zelfs de vlag van Ahwaz opgestoken, u deed er alles, dus in België bent u helemaal niet bang (CGVS, p. 16). Gevraagd of u reeds deelgenomen had aan activiteiten stelde u evenwel dat dit niet het geval was, er waren immers sinds uw aankomst in België nog geen betogingen geweest, waarna u de vraag stelde wat u nog meer kon doen. Buiten laten blijken aan de organisatie 'Ahwazi Organization for the Defence of Human Rights', waarvan u een attest neerlegde, ondernam u nog niets om uw politieke engagement in Europa verder te zetten (CGVS, p. 16). U informeerde zich er zelfs niet over (CGVS, p. 17). Gevraagd of u in België in contact staat met personen die opkomen voor de Arabische kwestie stelde u dergelijke mensen niet te kennen en deze mensen nog niet gecontacteerd te hebben. U volgt ze enkel op facebook, maar er is geen sprake van direct contact (CGVS, p. 17). Een dergelijke houding is niet aannemelijk. Van iemand die verklaart zijn land van herkomst verlaten te hebben wegens zijn politieke overtuigingen en engagement kan in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich, van zodra hij aankomt in een land waar men vrij zijn politieke voorkeuren kan uiten, een meer daadkrachtige houding aanmeet, hetgeen hier allerminst het geval is. Het feit dat u in België tijdens de eerste maanden van uw verblijf hier geen activiteiten ontwikkeld heeft, zet uw bewering in Iran politiek actief te zijn geweest, danig op de helling.*

*Voorts kan er opgemerkt worden dat u, gevraagd naar eventueel politieke actieve familieleden, verklaarde dat uw oom R. H. (...), die sinds vijf of zes jaar in België woont, misschien tot een politieke partij behoort, al wist u dit eigenlijk niet (CGVS, p. 9). U gaf aan dat u hem zelf niet gecontacteerd heeft in België, maar dat hij u wel eenmaal kwam opzoeken in het opvangcentrum waar u verblijft (CGVS, p. 9). Het feit dat u niet spontaan contact met hem opneemt en peilt naar zijn eventuele politieke engagement is weinig aannemelijk.*

*Tot slot kan er nog gewezen worden op enkele bevreemdende vaststellingen betreffende uw facebookprofiel. Ofschoon u verklaarde dat u uw profiel gebruikt voor uw vaderland, dat u elke dag publiceert en dat u wil dat alles over Ahwaz kenbaar gemaakt wordt (CGVS, p. 5), kan er opgemerkt worden dat, hoewel u beweerde dat uw volledige facebookprofiel openbaar te consulteren was en dat iedereen alles kon zien wat u postte (CGVS, p. 5 en 6), er tijdens het persoonlijk onderhoud vastgesteld werd dat er slechts twee berichten zichtbaar waren op uw profiel: uw profielfoto en uw omslagfoto. Geconfronteerd met deze vaststelling gaf u aan dat dit onmogelijk was en dat u dagelijks berichten plaatste op uw profiel (CGVS, p. 34). Dat u dagelijks berichten postte wordt, gelet op het feit dat u een overzicht van uw profiel na uw persoonlijk onderhoud overmaakte aan het Commissariaatgeneraal, op zich niet betwist doch de vaststelling dat deze berichten, hoewel u het tegendeel beweerde, niet openlijk te raadplegen waren, doet vragen rijzen bij uw beweegredenen. Er kan bovendien nog gewezen worden op een frappante vaststelling. Zo blijkt uit de consultatie van uw facebookprofiel dat u op 9 december 2021, i.e. daags na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, uw persoonlijke informatie een update gaf en u zich sindsdien voorstelde als een 'Ahwazi activist'. Ook deze vaststellingen betreffende uw facebookprofiel doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde politiek engagement.*

*Gelet op het voorgaande heeft u uw politieke overtuigingen en uw politieke activiteiten in uw land van herkomst niet aannemelijk gemaakt. Gezien uw beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten het gevolg zijn van de politieke activiteiten die u in uw land van herkomst ontwikkeld zou hebben, kan er aan deze problemen bijgevolg geen geloof gehecht worden. Dit wordt bevestigd door onderstaande vaststellingen waaruit blijkt dat er aan uw vluchtaanleiding en de nasleep ervan geen enkel geloof gehecht kan worden.*

*Zo kan er vooreerst opgemerkt worden dat uw kennis over de inval in uw ouderlijke woning zeer beperkt is. Gevraagd welke instantie de inval in uw woning deed, verklaarde u het niet te weten, u was er immers niet bij. U voegde hieraan toe dat normaal gezien het Ettela'at dergelijke invallen doet. Specifiek gevraagd naar welke instantie er die dag in uw woning binnenviel gaf u nogmaals aan het niet te weten (CGVS, p. 28). Gevraagd hoeveel personen er bij de inval betrokken waren, gaf u opnieuw aan dit niet te weten. U voegde hier spontaan aan toe dat u er ook niet naar gevraagd heeft bij uw oom. Nochtans heeft uw oom de inval zien gebeuren (CGVS, p. 28). Dit is niet aannemelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij zich spontaan en zo volledig mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn relaas. U wist voorts niet op welke dag of op welk tijdstip de inval plaatsvond (CGVS, p. 28 en 29). Evenmin wist u hoelang de inval geduurd heeft (CGVS, p. 28). Dat u deze kennis niet bezit, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis.*

*U verklaarde voorts dat uw vader tijdens deze huiszoeking werd meegenomen door de autoriteiten maar ook over zijn arrestatie en zijn detentie is uw kennis zeer beperkt. U wist vooreerst niet naar waar uw vader werd gebracht na zijn arrestatie. Evenmin wist u of hij steeds op dezelfde plaats vastgezeten heeft (CGVS, p. 30 en 31). U wist ook niet of hij ondervraagd werd tijdens zijn vasthouding of wanneer hij*

vrijgelaten werd (CGVS, p. 31). Gevraagd om de grote lijnen van zijn detentie weer te geven en te vertellen over wat er allemaal gebeurd is, stelde u niets te weten: u wist enkel dat hij gearresteerd werd en dat hij na een tijd werd vrijgelaten (CGVS, p. 31). Dit is weinig overtuigend. U gaf weliswaar aan dat uw vader op borg vrijgekomen is (CGVS, p. 29), maar ook hier blijkt dat u zich niet grondig informeerde. Zo stelde u dat hij misschien jullie woning als borg gesteld had (CGVS, p. 31). U kon dit overigens niet aantonen met documenten, deze liggen immers bij uw vader die weigert u te helpen omdat hij bang is voor de autoriteiten (CGVS, p. 31). Deze povere verklaringen en het gebrek aan ondersteunende documenten betreffende uw vaders arrestatie, detentie en vrijlating zijn niet aannemelijk. Gelet op de veelheid aan anonieme, telefonische en digitale communicatiemogelijkheden die heden ten dage voorhanden zijn, is het immers weinig aannemelijk dat het voor jullie onmogelijk zou zijn om zonder jullie in gevaar te brengen informatie of documenten uit te wisselen, al dan niet via familie, via vrienden, via kennissen of via derden, over het precieze verloop van deze elementen uit uw vluchtrelaas en omtrent de nasleep ervan. Dat u wel een attest neerlegde waaruit blijkt dat uw vader geopereerd werd aan zijn rug nadat hij een trauma had opgelopen omwille van een hard voorwerp doet hieraan geen afbreuk. Uit niets blijkt immers waar en in welke omstandigheden uw vader deze rugblessure opgelopen. Evenmin staat er in dit medisch attest dat uw vader gemarteld werd, zoals u verklaarde (CGVS, p. 13). Bovendien legde u ondanks de grote schade aan zijn rug slechts deze ene kopie van dit attest neer betreffende zijn rugproblemen (CGVS, p. 14, 31 en 32). Deze vaststellingen doen nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Daarnaast verklaarde u dat ook F. (...) en A. (...), uw twee kompanen, gearresteerd werden. U wist deze arrestaties echter niet te situeren ten opzichte van de inval in uw ouderlijke woning: het kon al eerder gebeurd zijn, maar ook later, u wist het niet (CGVS, p. 27). Specifiek gevraagd naar wanneer F. (...) precies gearresteerd was, stelde u opnieuw dit niet te weten. Ook van A. (...) wist u dit niet (CGVS, p. 29). Gevraagd of ze voor of na u werden gearresteerd, gaf u opnieuw te kennen dit niet te weten (CGVS, p. 30). Gelet op het feit dat dit kernelementen zijn in uw relaas en gelet op het feit dat F. (...) uw buurjongen was, jullie een goede, vriendschappelijke relatie hebben en jullie ouders een goed contact hebben met elkaar (CGVS, p. 26), kan er in alle redelijkheid verwacht worden dat u zich zou informeren dienaangaande. Ook van hun wedervaren bent u overigens niet op de hoogte. Zo wist u niet waar zij opgesloten waren geweest (CGVS, p. 30). U informeerde zich voorts op geen enkele manier over hoe het A. (...) vergaan is (CGVS, p. 30). Dat u dit niet durfde uit schrik dat uw familie iets overkomt als u naar hem zou vragen, kan niet overtuigen (CGVS, p. 30). Zoals hierboven reeds aangestipt blijkt immers niet dat het voor u onmogelijk is om informatie te bekomen van het thuisfront. Voorts klopt uw tijds kader niet. De inval in uw woning vond plaats zo'n week voor het Suikerfeest 2021, i.e. op 5 of 6 mei 2021 en u stelde dat F. (...) na zijn arrestatie zo'n vier of vijf maanden in de gevangenis gezeten heeft, waardoor hij pas ten vroegste vrij zou zijn gekomen rond begin september 2021. Nochtans verklaarde u dat hij gestorven is toen u zich in Bosnië bevond en dus enkele weken vóór uw aankomst in België eind augustus 2021 (Verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 29) en blijkt uit de beschikbare informatie dat hij overleden is op 21 juli 2021. Ook deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten.

Tot slot kan er nog gewezen worden op enkele vaststellingen met betrekking tot de oproepingsbrieven die de Iraanse autoriteiten na uw vertrek uit Iran aan uw ouders bezorgden. U stelde dat er drie oproepingsbrieven zouden zijn: de eerste twee werden aan uw vader bezorgd en de laatste aan uw moeder. De eerste twee brieven kon u niet neerleggen. Uw vader had deze namelijk in ontvangst genomen en hij weigert om deze aan u te overhandigen (CGVS, p. 14 en 31). Dat u deze brieven tot op heden niet neerlegde, ofschoon u er expliciet naar gevraagd werd, u er na uw persoonlijk onderhoud wel in slaagde om de shenasnameh van uw vader neer te leggen en uw moeder ook andere documenten wist over te maken (CGVS, p. 5, 27 en 35), is zeer merkwaardig. De derde brief werd door uw moeder aan u bezorgd en legde u neer ter ondersteuning van uw verzoek (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de datum waarop u zich volgens deze laatste brief moest aanmelden gaf u in eerste instantie aan dat de brief een maand geleden gedateerd werd. Later preciseerde u dat u zich diende aan te bieden op 23/08 (= 14 november 2021). Niet alleen kan er opgemerkt worden dat dit niet overeenkomt met de inhoud van de oproepingsbrief, ook dient er benadrukt te worden dat er aan deze door u neergelegde oproepingsbrief hoe dan ook geen enkele waarde gehecht kan worden. Zo kan er gewezen worden op het feit dat het louter een kopie betreft, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden en de bewijswaarde relatief is. Maar bovenal kan er gewezen worden op een inhoudelijke incoherentie. Zo dient er vastgesteld te worden dat de oproepingsbrief op 29/08/1400 (= 20/11/2021) werd opgemaakt, maar dat u zich diende aan te melden bij de rechtbank op 30/02/1398 (= 20/05/2019), i.e. ruim twee en een half jaar voor de opmaakdatum van deze convocatie. Het loutere feit dat de door u neergelegde oproepingsbrief een dergelijke fout bevat, maakt dat er geen enkel geloof meer gehecht kan worden aan de authenticiteit ervan. Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat u, ofschoon u beweerde dat de Iraanse autoriteiten drie oproepingsbrieven aan uw ouders overgemaakt zouden hebben en er aldus aangenomen kan worden dat er een onderzoek loopt naar u, niets ondernomen heeft om u te informeren naar de stand of de evolutie van dit onderzoek. Er

werd u vijfmaal de vraag gesteld doch uit uw antwoorden blijkt niet dat u concrete stappen ondernomen heeft om zich op de hoogte te stellen van dit onderzoek (CGVS, p. 33). Dit is niet aannemelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij zich zo spontaan en volledig mogelijk informeert over de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst, quod non in casu.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in uw land van herkomst politieke activiteiten tegen het regime heeft ontwikkeld en dat u omwille hiervan in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten kwam te staan.

Betreffende uw arrestatie na afloop van een voetbalwedstrijd tussen een lokale ploeg uit Ahwaz en een Saudische voetbalclub kan er vooreerst opgemerkt worden dat er aan deze beweringen, gelet op het vastgestelde bedrieglijke karakter van uw politieke activiteiten in Iran, niet zonder meer geloof gehecht kan worden, temeer daar u geen enkel document ter staving van deze gebeurtenis kon voorleggen (CGVS, p. 21). Ook wist u niet wanneer deze wedstrijd plaatsgevonden heeft. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal situeerde u deze wedstrijd zo'n drie tot vijf jaar geleden (CGVS, p. 3). Later gaf u aan dat deze wedstrijd plaatsvond in 2015 of 2016, maar de precieze datum kende u niet. Zelfs de maand wist u niet, evenmin wist u op welke dag van de week de wedstrijd gespeeld was (CGVS, p. 17 en 18). U kon voorts niet stellen of het om de heen- of terugwedstrijd tussen beide teams ging (CGVS, p. 19). U stelde daarnaast dat u dacht dat de stand na affluiten 1-1 was, doch uit de beschikbare informatie blijkt dat de wedstrijd, die gespeeld werd op dinsdag 17 maart 2015, eindigde op 0-0. Het betrof de eerste van twee ontmoetingen in de poulefase van de Aziatische tegenhanger van de Champions League. Gelet op uw beweerde aanwezigheid tijdens deze wedstrijd en de ernst van de door u beweerde gevolgen ervan komt uw beperkte kennis aangaande deze wedstrijd bevreemdend over. Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u tijdens uw arrestatie niet ondervraagd werd door uw autoriteiten. Zelfs uw identiteitsgegevens werden niet nagegaan of genoteerd (CGVS, p. 20). Uit niets blijkt dan ook dat de Iraanse autoriteiten zich ervan bewust zijn dat u in het stadion aanwezig was tijdens deze voetbalwedstrijd en dat u nadien gearresteerd bent geweest, temeer daar u verklaarde dat u na uw vrijlating niets meer vernomen heeft van de Iraanse autoriteiten in dit verband (CGVS, p. 21). Gezien deze wedstrijd zoals hierboven aangestipt plaatsvond in maart 2015 en gelet op de vaststelling dat u Iran pas verlaten zou hebben rond het Suikerfeest van 2021, dat plaatsvond eind mei 2021, dient vastgesteld te worden dat u gedurende verschillende jaren geen enkel probleem meer gekend heeft omwille van uw aanwezigheid in het stadion en uw arrestatie na de wedstrijd. Gelet op deze vaststellingen blijkt dan ook uit niets dat er omwille van deze eenmalige arrestatie, in zoverre er geloof aan gehecht kan worden, heden in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Betreffende het feit dat u op 25 april 2022 aan het Commissariaat-generaal nog een aantal foto's overmaakte waaruit blijkt dat u samen met enkele anderen aan het Europees Parlement in Brussel ging betogen om de Arabische kwestie onder de aandacht te brengen kan er opgemerkt worden dat uw aanwezigheid aldaar op zich niet betwist wordt. Uit niets blijkt echter dat u, gelet op bovenstaande vaststellingen betreffende uw politieke engagement, vanuit een oprechte overtuiging hieraan deelgenomen zou hebben. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – gelet op voorgaande argumentatie is dit geenszins het geval – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Betreffende uw facebookprofiel kan er hierbij nog aangestipt worden dat u deze pagina beheert onder de naam 'Alahwazi Shahab' (CGVS, p. 5 en 6) en dat uw identiteit er op geen enkele manier uit afgeleid kan worden. Hoewel uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wel degelijk heel wat berichten op uw facebookprofiel geplaatst heeft, blijkt hieruit dat het bereik ervan beperkt is. Zo worden deze berichten slechts leuk gevonden door ongeveer een tiental personen en bent u heden slechts bevriend met een vierhonderdtal anderen. Gelet op de vaststelling dat er aan uw politiek engagement geen geloof gehecht kan worden blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw politiek getinte boodschappen van uw facebookpagina, die u zoals hierboven aangestipt niet beheert onder uw eigen naam, bij terugkeer naar Iran te verwijderen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit uw shenasnameh en de shenasnamehs van uw naaste familieleden, staan niet ter discussie.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van “het beginsel van *behoorlijk bestuur*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij verwijst naar artikel 4 van voormelde richtlijn 2004/83/EG (nu richtlijn 2011/95/EU), bemerkt de Raad vooreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De Raad duidt erop dat artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU bij de wet van 8 mei 2013 en de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 1, eerste lid, artikel 48/6, § 1, tweede lid, artikel 48/6, § 4, artikel 48/6, § 5 en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2012-2013, nr. 2555/001, p. 14-15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 29-49). De schending van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG (nu richtlijn 2011/95/EU) kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen



op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bij terugkeer naar Iran vreest verzoekende partij door de Iraanse autoriteiten gearresteerd en gedood te worden omwille van haar politieke activiteiten in het kader van de Arabische kwestie (notities CGVS, p. 13-14).

2.2.7. De Raad stelt evenwel dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, en meer in het bijzonder aan haar politieke activiteiten in Iran en de problemen die zij omwille hiervan zou kennen met de Iraanse autoriteiten. Meer bepaald wordt door verwerende partij vastgesteld dat (A) hoewel haar Iraanse afkomst op zich niet betwist wordt, er vragen rijzen bij haar beweerde verblijf in Iran tot mei 2021, hetgeen reeds voorbehoud plaatst bij haar verklaringen dat zij in de periode voor haar vlucht uit haar land van herkomst politieke activiteiten ontwikkeld zou hebben en omwille hiervan in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten terecht gekomen zou zijn; (B) de geloofwaardigheid van haar politieke activiteiten in Iran en haar politieke engagement ondergraven wordt doordat (i) verzoekende partij haar beweerde vriendschappelijke band met F. niet aannemelijk maakt, (ii) wat betreft het overlijden van haar hechte vriend F., verzoekende partij hierover een gebrek aan kennis vertoont, zij daarnaast van zijn overlijden geen enkel gewag maakte tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het ten slotte weinig aannemelijk is dat er, zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet bericht werd over zijn politieke activiteiten in Ahwaz, het feit dat hij enkele maanden voordien omwille van deze activiteiten gearresteerd was, maandenlang opgesloten had gezeten en op het ogenblik van zijn overlijden slechts een week op vrije voeten was, (iii) aan haar onderlinge band met F. verder afbreuk gedaan wordt doordat F., een gekende martelaar, niet in het door haar bijgebrachte attest van de organisatie 'Ahwazi Organization for the Defence of Human Rights' vermeld wordt, (iv) het bijzonder bevreemdend overkomt dat F. geen moeite heeft moeten doen om haar te overtuigen om deel te nemen aan hun risicovolle activiteiten en F. ook zonder meer akkoord ging dat A. eveneens zou deelnemen aan hun acties, (v) haar kennis over de activiteiten van F. beperkt is, (vi) het niet aannemelijk is dat zij geen afspraken hadden gemaakt voor het geval er iets fout zou lopen, (vii) zij geen enkel (begin van) bewijs

neerlegt betreffende haar politieke activiteiten in Iran, (viii) haar politieke engagement in België quasi onbestaande is, (ix) zij nagelaten heeft spontaan contact op te nemen met haar oom in België om te peilen naar zijn eventuele politieke engagement, en (x) ook een aantal vaststellingen inzake haar facebookprofiel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar beweerde politiek engagement; en (C) ook aan haar vluchtaanleiding en de nasleep ervan geen enkel geloof kan worden gehecht nu zij nauwelijks informatie heeft over de inval in haar ouderlijke woning, de arrestatie van haar vader, de arrestaties van F. en A. en het onderzoek dat tegen haar zou lopen en zij enkel een kopie kon neerleggen van één van de drie oproepingsbrieven die haar ouders ontvingen, dewelke bovendien een inhoudelijke incoherentie bevat.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete argumenten bijbrengt die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Daar waar verzoekende partij lijkt aan te voeren dat haar onterecht verweten wordt dat zij zich niet in het Farsi kan uitdrukken, stelt de Raad vast dat dit betoog feitelijke grondslag mist nu de bestreden beslissing geen motivering in die zin bevat. De Raad wijst erop dat op zich niet betwist wordt dat zij naast het Arabisch ook Farsi spreekt, doch is haar loutere kennis van het Farsi niet van aard om haar verblijf in Iran tot mei 2021 aan te tonen. De Raad benadrukt dat verzoekende partij op geen enkele wijze een ander licht werpt op de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal terecht haar beweerde verblijf in Iran tot mei 2021 in vraag stelt, met name dat zij niet in het bezit blijkt te zijn van een melikaart, dat zij de Iraanse jaartelling niet adequaat kan hanteren en dat haar kennis over de Iraanse veiligheidsdiensten beperkt is. In het licht van haar verklaringen volgens dewelke zij Iran verlaten zou hebben toen zij bijna twintig jaar oud was, zij in Iran elf jaar lang onderwijs in een Perzischtalige schoolomgeving zou hebben gevolgd en tevens reeds in aanraking zou zijn gekomen met de Iraanse veiligheidsdiensten, doen deze vaststellingen wel degelijk afbreuk aan haar beweerde verblijf in Iran tot mei 2021.

Inzake de vaststelling dat zij niet in het bezit is van een melikaart, stelt verzoekende partij dat zij zich niet bezighield met dergelijke administratieve aspecten en nooit persoonlijk demarches heeft ondernomen om in het bezit te komen van een melikaart. Zij oppert de mogelijkheid dat haar vader dergelijke melikaart heeft aangevraagd voor haar, doch werd zij hiervan nooit persoonlijk in het bezit gesteld. De Raad oordeelt evenwel dat het louter opwerpen van dergelijke hypothesen geenszins kan volstaan om te verklaren waarom zij niet in het bezit is van een melikaart. Immers, in het licht van haar verklaring dat zij Iran pas verlaten heeft toen zij bijna twintig jaar oud was alsook de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat het bezitten van een melikaart verplicht is vanaf de leeftijd van vijftien jaar (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij persoonlijk over een melikaart zou beschikken.

Aangaande haar gebrekkige kennis inzake de Iraanse veiligheidsdiensten, wijst verzoekende partij op haar jonge leeftijd en benadrukt zij tevens dat zij gekant is tegen het Iraanse regime. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij bijna twintig jaar was toen zij Iran verliet en dat zij volgens haar verklaringen bovendien reeds in aanraking zou zijn gekomen met de Iraanse autoriteiten. Dat van haar een minimale kennis van de belangrijkste Iraanse veiligheidsdiensten kan worden verwacht, geldt overigens des te meer gezien haar bewering een politiek activist te zijn die wil opkomen voor de rechten van de Arabieren in haar land van herkomst en aldus aangenomen mag worden dat zij enige kennis over haar onderdrukkers zou hebben, *quod non*.

Verder merkt de Raad op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, de informatie omtrent het overlijden van F. waarnaar verwerende partij in haar beslissing verwijst zich wel degelijk in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 5).

Wat betreft de documenten inzake haar schoolparcours in Iran en de foto's die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt teneinde haar verblijf in Iran aan te tonen (bijlagen 3-4 van het verzoekschrift), stelt de Raad evenwel vast dat de documenten slechts fotokopieën betreffen waaraan

geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Wat betreft de bijgebrachte foto's, merkt de Raad op dat dergelijke privé-foto's voor manipulatie vatbaar zijn en tevens door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Daarenboven kan uit de foto's niet worden afgeleid wanneer deze werden genomen, waardoor ze geenszins kunnen aantonen dat verzoekende partij tot mei 2021 in Iran verbleef.

Betreffende de verwijzing van verzoekende partij in haar verzoekschrift naar verschillende persartikels over de Arabische verzetsbeweging in de regio Ahwaz alsook over de betogingen die regelmatig plaatsvinden in de regio, wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in de regio Ahwaz om aan te tonen dat zij in Iran werkelijk wordt bedreigd een vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij in haar conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden politieke activiteiten in Iran en haar bewering dat zij omwille hiervan in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten kwam te staan.

2.2.8. Betreffende de door verzoekende partij aangehaalde arrestatie na afloop van een voetbalwedstrijd tussen een lokale ploeg uit Ahwaz en een Saudische voetbalclub, duidt de Raad erop dat desbetreffend door verwerende partij volgende pertinente vaststellingen worden gedaan, die in het verzoekschrift ongemoeid worden gelaten: *"Betreffende uw arrestatie na afloop van een voetbalwedstrijd tussen een lokale ploeg uit Ahwaz en een Saudische voetbalclub kan er vooreerst opgemerkt worden dat er aan deze beweringen, gelet op het vastgestelde bedrieglijke karakter van uw politieke activiteiten in Iran, niet zonder meer geloof gehecht kan worden, temeer daar u geen enkel document ter staving van deze gebeurtenis kon voorleggen (CGVS, p. 21). Ook wist u niet wanneer deze wedstrijd plaatsgevonden heeft. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal situeerde u deze wedstrijd zo'n drie tot vijf jaar geleden (CGVS, p. 3). Later gaf u aan dat deze wedstrijd plaatsvond in 2015 of 2016, maar de precieze datum kende u niet. Zelfs de maand wist u niet, evenmin wist u op welke dag van de week de wedstrijd gespeeld was (CGVS, p. 17 en 18). U kon voorts niet stellen of het om de heen- of terugwedstrijd tussen beide teams ging (CGVS, p. 19). U stelde daarnaast dat u dacht dat de stand na afluiten 1-1 was, doch uit de beschikbare informatie blijkt dat de wedstrijd, die gespeeld werd op dinsdag 17 maart 2015, eindigde op 0-0. Het betrof de eerste van twee ontmoetingen in de poulefase van de Aziatische tegenhanger van de Champions League. Gelet op uw beweerde aanwezigheid tijdens deze wedstrijd en de ernst van de door u beweerde gevolgen ervan komt uw beperkte kennis aangaande deze wedstrijd bevreemdend over. Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat u tijdens uw arrestatie niet ondervraagd werd door uw autoriteiten. Zelfs uw identiteitsgegevens werden niet nagegaan of genoteerd (CGVS, p. 20). Uit niets blijkt dan ook dat de Iraanse autoriteiten zich ervan bewust zijn dat u in het stadion aanwezig was tijdens deze voetbalwedstrijd en dat u nadien gearresteerd bent geweest, temeer daar u verklaarde dat u na uw vrijlating niets meer vernomen heeft van de Iraanse autoriteiten in dit verband (CGVS, p. 21). Gezien deze wedstrijd zoals hierboven aangestipt plaatsvond in maart 2015 en gelet op de vaststelling dat u Iran pas verlaten zou hebben rond het Suikerfeest van 2021, dat plaatsvond eind mei 2021, dient vastgesteld te worden dat u gedurende verschillende jaren geen enkel probleem meer gekend heeft omwille van uw aanwezigheid in het stadion en uw arrestatie na de wedstrijd. Gelet op deze vaststellingen blijkt dan ook uit niets dat er omwille van deze eenmalige arrestatie, in zoverre er geloof aan gehecht kan worden, heden in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat."*

2.2.9. Wat ten slotte nog de politieke activiteiten van verzoekende partij in België betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat inzake haar deelname aan een betoging aan het Europees Parlement in Brussel om de Arabische kwestie onder de aandacht te brengen en de politiek getinte berichten op haar facebookprofiel in de bestreden beslissing terecht op het volgende wordt gewezen: *"Betreffende het feit dat u op 25 april 2022 aan het Commissariaat-generaal nog een aantal foto's overmaakte waaruit blijkt dat u samen met enkele anderen aan het Europees Parlement in Brussel ging betogen om de Arabische kwestie onder de aandacht te brengen kan er opgemerkt worden dat uw aanwezigheid aldaar op zich niet betwist wordt. Uit niets blijkt echter dat u, gelet op bovenstaande vaststellingen betreffende uw politieke engagement, vanuit een oprechte overtuiging hieraan deelgenomen zou hebben. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland*

*hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – gelet op voorgaande argumentatie is dit geenszins het geval - lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Betreffende uw facebookprofiel kan er hierbij nog aangestipt worden dat u deze pagina beheert onder de naam 'Alahwazi Shahab' (CGVS, p. 5 en 6) en dat uw identiteit er op geen enkele manier uit afgeleid kan worden. Hoewel uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wel degelijk heel wat berichten op uw facebookprofiel geplaatst heeft, blijkt hieruit dat het bereik ervan beperkt is. Zo worden deze berichten slechts leuk gevonden door ongeveer een tiental personen en bent u heden slechts bevriend met een vierhonderdtal anderen. Gelet op de vaststelling dat er aan uw politiek engagement geen geloof gehecht kan worden blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw politiek getinte boodschappen van uw facebookpagina, die u zoals hierboven aangestipt niet beheert onder uw eigen naam, bij terugkeer naar Iran te verwijderen."*

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij haar deelname aan protesten in België tegen het Iraanse regime waaromtrent zij als bijlage bij haar verzoekschrift foto's voegt (bijlage 5). Citerend uit verschillende persartikels, duidt verzoekende partij op de recente betogingen in Iran tegen het Iraanse regime en op de toenemende repressie door het Iraanse regime.

Wat betreft de informatie waarnaar verzoekende partij verwijst omtrent de recente betogingen in Iran tegen het Iraanse regime, herhaalt de Raad ook hier dat dergelijke informatie van louter algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft.

Voorts blijkt uit deze informatie evenmin dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst en op basis waarvan de commissaris-generaal, omtrent haar deelname aan een demonstratie bij het Europees Parlement in Brussel, concludeert dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming, dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – hetgeen *in casu* niet het geval is – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen, niet (langer) correct is.

De Raad onderstreept verder dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij sinds haar aankomst in België in augustus 2021, naast voormelde deelname aan een demonstratie bij het Europees Parlement in Brussel, nog deelnam aan andere betogingen. Immers dient te worden opgemerkt dat waar zij in haar verzoekschrift stelt dat zij *"in België deelgenomen (heeft) aan protesten die tegen de Iraanse regering plaatsvonden en (...) er foto's van neer(legt)"*, de door haar bijgebrachte foto's (bijlage 5 van het verzoekschrift) duidelijk foto's betreffen van dezelfde demonstratie aan het Europees Parlement waarvan zij eerder reeds foto's bijbracht (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 9). De vaststelling dat verzoekende partij sinds haar aankomst in België in augustus 2021 slechts aan één enkele demonstratie heeft deelgenomen en zich wat betreft haar politiek activisme daarnaast beperkte tot het plaatsen van politiek getinte berichten op haar (anoniem) facebookprofiel, bevestigt het onoprechte karakter van haar politieke engagement. Verzoekende partij, die niet aantoont dat zij reeds voor haar vertrek uit Iran in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten en in België louter deelnam aan een enkele betoging, waarvan overigens uit niets blijkt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, maakt dan ook niet *in concreto* aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Iran gevisieerd zal worden door de Iraanse autoriteiten.

Omtrent de tekst bij de eerste foto die als bijlage bij het verzoekschrift werd toegevoegd (bijlage 5), dient nog te worden bemerkt dat deze tekst niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Dit bijschrift wordt dan ook met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging genomen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog opwerpt dat *"de Ambassades uiteraard voorzien zijn van veiligheidscamera's die de demonstranten opnemen en dat zij vervolgens geïdentificeerd worden en op lijsten worden geplaatst"*, stelt de Raad vast dat dit louter blote beweringen betreffen die verzoekende partij op geen enkele wijze staft aan de hand van objectieve informatie. Bovendien blijkt *in casu* uit niets dat verzoekende partij deelnam aan een betoging voor de Iraanse ambassade.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. In zoverre verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 december 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT